

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XVIII. — Wydana i rozesłana dnia 4. lutego 1917.

Treść: (№ 37.—41.) 37. Rozporządzenie cesarskie, w sprawie zaprowadzenia monopolu sztucznych środków słodzących. — 38. Rozporządzenie o wpływie wojennych wydarzeń na czasokres dla podnoszenia roszczeń o odszkodowanie, wynikających z ubezpieczenia morskigo. — 39. Obwieszczenie o postanowieniach wyjątkowych dla terminów pierwszeństwa, ustanowionych w paryskim traktacie ugodowym dla ochrony własności przemysłowej, na rzecz poddanych duńskich. — 40. Obwieszczenie o postanowieniach wyjątkowych w sprawie terminów pierwszeństwa, ustanowionych w Układzie Unii paryskiej dla ochrony własności przemysłowej, na rzecz poddanych meksykańskich. — 41. Rozporządzenie, którem zmienia się rozporządzenia ministerjalne z dnia 4. marca 1916 i z dnia 7. maja 1916, w sprawie obrotu opodatkowanym cukrem.

37.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 25. stycznia 1917,

w sprawie zaprowadzenia monopolu sztucznych środków słodzących.

Na mocy § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, zarządzam, co następuje:

§ 1.

Sztuczne środki słodzące zastrzega się do wyłącznej dyspozycji państwa (monopol środków słodzących). Za sztuczne środki słodzące po myśli niniejszego rozporządzenia cesarskiego uważa się wszelkie przetwory chemiczne, które posiadają większą siłę słodzącą aniżeli czysty cukier burakowy (trzcinyowy), a to bez względu na stopień ich czystości i zawarte w nich inne dodatki.

W drodze rozporządzenia można zastosowanie tego rozporządzenia cesarskiego lub poszczególnych jego postanowień rozciągnąć także na takie przetwory chemiczne, które zapomocą pojedynczego postępowania można zamienić na sztuczne środki słodzące.

§ 2.

Zarząd monopolu środków słodzących należy do Ministerstwa skarbu.

§ 3.

Ogólne normy, obowiązujące dla przedmiotów monopolów państwowych, mają zastosowanie także do przedmiotów monopolu środków słodzących.

Ministerstwo skarbu wyda w drodze rozporządzenia w porozumieniu z innymi interesowanymi Ministerstwami szczególne postanowienia, które muszą być przestrzegane w razie zezwolenia na wyrób, sprzedaż i używanie sztucznych środków słodzących tudzież na obrót niemi oraz towarami, sporządzonymi przy użyciu sztucznych środków słodzących.

Ministerstwo skarbu ustanowi w drodze rozporządzenia opłatę konsumcyjną i należytość licencyjną (§§ 442. i 443. o. c. i m. p.) od sztucznych środków słodzących za 1 kilogram i jednostkę słodzący. Za jednostkę słodzący uważa się siłę słodzącą czystego cukru burakowego (trzcinyowego).

§ 4.

Do przekroczeń niniejszego rozporządzenia cesarskiego i odnośnych przepisów wykonawczych

mają zastosowanie, o ile niniejsze rozporządzenie cesarskie czego innego nie normuje, postanowienia ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych wraz z dodatkami do niej, zaś w Dalmacji postępowanie karne przewidziane tamże dla przekroczeń przepisów o monopolu tytoniowym.

Postanowienia o rodzaju i wymiarze kar, następnie o odpowiedzialności za nie, tudzież o przedawnieniu odnośnych przekroczeń będą wydane dla Dalmacji w drodze rozporządzenia przy uwzględnieniu norm, obowiązujących w tym względzie w innych krajach austriackich.

Za przekroczenia przepisów tego rozporządzenia cesarskiego i przepisów wykonawczych, nie podlegające według wspomnianych norm żadnemu osobnemu postanowieniu karnemu, będzie się karało grzywnami od 10 do 10.000 K.

Przedmioty monopolu środków słodzących, które natrafi się w stanie nie odpowiadającym przepisom monopolowym (w opakowaniu lub bez opakowania), przepadają bez względu na to, do kogo należą lub czy przeciw pewnej oznaczonej osobie wdrożono postępowanie karne.

Przypadkowi ulegają także towary, które przy użyciu sztucznych środków słodzących zostały sporządzone lub w obrót puszczone wbrew postanowieniom tego rozporządzenia cesarskiego i przepisom wydanym dla jego wykonania.

§ 5.

Przedmioty monopolu środków słodzących, które w dniu wejścia niniejszego rozporządzenia cesarskiego w życie znajdują się w obrębie obszaru obowiązywania tego rozporządzenia, podlegają zgłoszeniu i wszystkim innym postanowieniom, które będą wydane w drodze rozporządzenia.

Za nierzetelne zgłoszenie istniejących zapasów i za zaniedbanie zgłoszenia należy karać nałożeniem cztero- do ośmiokrotnej kwoty należyłości licencyjnej od zapasów, nie pokrytych zgłoszeniem. W razie zaniedbania zgłoszenia ulegają nadto odnośne zapasy przypadkowi.

§ 6.

Dzień wejścia tego rozporządzenia cesarskiego w życie będzie ustanowiony w drodze rozporządzenia.

§ 7.

Z tym dniem tracą moc obowiązującą udzielone na zasadzie poprzednich postanowień zezwolenia do przemysłowego wyrobu sztucznych środków słodzących tudzież dotychczasowe rozporządzenia, odnoszące się do obrotu sztucznymi środkami słodzącymi, w szczególności rozporządzenia ministerjalne z dnia 20. kwietnia 1898, Dz. u. p.

Nr. 52, i z dnia 3. października 1907, Dz. u. p. Nr. 235.

§ 8.

Wykonaniem tego rozporządzenia cesarskiego zajmie się Mój Minister skarbu w porozumieniu z innymi interesowanymi Ministrami.

Baden, dnia 25. stycznia 1917.

Karol wkr.

Clam-Martinic wkr.	Baornreither wkr.
Georgi wkr.	Forster wkr.
Hussarek wkr.	Trnka wkr.
Spitzmüller wkr.	Bobrzyński wkr.
Handel wkr.	Schenk wkr.
Urban wkr.	Höfer wkr.

38.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych i handlu z dnia 31. stycznia 1917,

o wpływie wojennych wydarzeń na czasokres dla podnoszenia roszczeń o odszkodowanie, wynikających z ubezpieczenia morskiego.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Do czasokresu, w ciągu którego stosownie do warunków ubezpieczenia morskiego należy przedsięwziąć czynność prawną pod rygorem zgaśnięcia roszczenia o odszkodowanie, nie wlicza się czasu, w którym nie można było przedsięwziąć czynności prawnej wskutek wydarzeń wojennych.

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wszystkich roszczeń, które z powodu upływu czasu jeszcze nie zgasły.

Handel wkr.	Schenk wkr.
Urban wkr.	

39.

Obwieszczenie Ministra robót publicznych z dnia 31. stycznia 1917

o postanowieniach wyjątkowych dla terminów pierwszeństwa, ustanowionych w paryskim traktacie ugodowym dla ochrony własności przemysłowej na rzecz poddanych duńskich.

Na mocy § 1., ustęp 3., rozporządzenia z dnia 1. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 349, o postanowieniach wyjątkowych dla terminów pierwszeństwa, ustanowionych w paryskim traktacie ugodowym dla ochrony własności przemysłowej, z powodu stanu wojennego i z odwołaniem się na obwieszczenia z dnia 1. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 350, punkt 1., z dnia 24. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 388, i z dnia 24. października 1916, Dz. u. p. Nr. 373, obwieszcza się, że w Austrii terminy pierwszeństwa dla zgłoszeń patentów na rzecz poddanych duńskich przedłuża się dalej do dnia 1. lipca 1917.

Truka wlr.

40.

Obwieszczenie Ministra robót publicznych z dnia 31. stycznia 1917

o postanowieniach wyjątkowych w sprawie terminów pierwszeństwa, ustanowionych w Układzie Unii paryskiej dla ochrony własności przemysłowej, na rzecz poddanych meksykańskich.

Na zasadzie § 1., ustęp 3., i § 2., ustęp 5., rozporządzenia z dnia 1. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 349, o postanowieniach wyjątkowych w sprawie terminów pierwszeństwa, ustanowionych w Układzie Unii paryskiej dla ochrony własności przemysłowej, z powodu stanu wojennego ogłasza się:

1. że terminy pierwszeństwa dla zgłoszeń patentów, wzorów i marek, o ile nie upłynęły przed dniem 31. lipca 1914, przedłuża się w Austrii na rzecz poddanych meksykańskich do dnia, który będzie ogłoszony później;

2. że w Meksyku używa się obecnie osobom, mającym austriacką przynależność państwową, tego samego przywileju dla zgłoszeń patentów, wzorów i marek, jaki ustanowiono w § 2. powyższego rozporządzenia.

Truka wlr.

41.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 1. lutego 1917,

którym zmienia się rozporządzenia ministeryalne z dnia 4. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 61, i z dnia 7. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 132, w sprawie obrotu, opodatkowanym cukrem.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, co następuje:

Artykuł I.

§ 2., ustęp 1. i 2., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 61, opiewać będzie:

Karty na cukier będą wydane urzędownie, obowiązują dla jednej osoby i na oznaczony na karcie czas jednego miesiąca kalendarzowego. Zawierają one odcinki, z których każdy opiewa na $\frac{1}{8}$ kg cukru.

Najwyższy wymiar ilości zużycia, jaka jest dopuszczalna w czasie jednego miesiąca kalendarzowego, ustanawia się, o ile w dalszym ciągu czego innego nie postanowiono, dla miejskiej i przemysłowej ludności na 1 kg ($\frac{8}{8}$), dla ludności wiejskiej na $\frac{3}{4}$ kg ($\frac{6}{8}$). Polityczna władza krajowa oznaczy obszary, w których ilość zużycia wynosi 1 kg, a w których $\frac{3}{4}$ kg.

Artykuł II.

§ 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 132, opiewać będzie:

Upoważnia się polityczne władze krajowe do podwyższenia dopuszczalnej na przeciąg miesiąca kalendarzowego do spożycia ilości opodatkowanego cukru na $1\frac{1}{2}$ kg ($\frac{12}{8}$)

- dla osób, zatrudnionych w nieulegających przerwie przedsiębiorstwach, względnie gałęziach takich przedsiębiorstw jako robotnicy przemysłowi;
- dla górników, także wówczas, jeśli są zatrudnieni wyłącznie na powierzchni, nadto dla robotników hutniczych;
- dla personelu kolejowego i pocztowego, sprawującego służbę jezdnią i według turnusu służbę nocną, nadto dla stabilizowanych i niestabilizowanych robotników, zatrudnionych w warsztatach kolejowych, o ile chodzi o nieulegające przerwie przedsiębiorstwa względnie gałęzie takich przedsiębiorstw;

d) dla robotników leśnych, którzy z natury swej pracy zmuszeni są przebywać dłużej niż jeden dzień poza swą stałą siedzibę.

Artykuł III.

§ 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 132, opiewać będzie:

Upoważnia się polityczne władze powiatowe, by w zasługujących na uwzględnienie wypadkach osobom chorym i znajdującym się w leczeniu, za których odżywieniem przemawiają szczególne względy i stosunki, o ile one nie otrzymują całkowitego wikt z zakładach (§ 5. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 61), zezwalały od wypadku do wypadku na uzasadnioną, potwierdzoną przez lekarza prośbę, na podwyższenie przeznaczonych na miesiąc do spożycia ilości opodatkowanego cukru conajwyżej na $1\frac{1}{2}$ kg ($10/8$).

Artykuł IV.

Dodatkowe karty na cukier, które będą wydane stosownie do § 3. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 132, ważne są na przeciąg czasu jednego miesiąca kalendarzowego.

Artykuł V.

§ 5. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. maja 1916. Dz. u. p. Nr. 132, opiewać będzie:

Za zezwoleniem Urzędu dla wyżywienia ludności może polityczna władza krajowa w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, przyznać mieszkańcom gmin, położonych na obszarach, które według doświadczenia są nawiedzane klęskami, podwyższenie najwyżej o $\frac{1}{4}$ kg ($2/8$)

ustanowionej przez polityczną władzę krajową na zasadzie artykułu I. tego rozporządzenia ilości opodatkowanego cukru, jaka jest przeznaczona do spożycia na miesiąc.

Podwyższenia przeznaczonych do spożycia ilości opodatkowanego cukru, na jakie zezwolono już dotychczas na zasadzie zasięgniętego od wypadku do przypadku upoważnienia po myśli § 5. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 132, pozostają nadal w mocy, o ile ilość przeznaczona na miesiąc do spożycia, dopuszczalna na zasadzie takiego zezwolenia, nie przekracza $1\frac{1}{4}$ kg ($10/8$).

Artykuł VI.

Przy wystawianiu za pierwszym razem przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu kart na cukier (artykuł I) i dodatkowych kart na cukier (artykuł II, III i V) należy czas trwania okresu zużycia tych kart na cukier i kart dodatkowych na cukier ustawić w ten sposób, aby on schodził się z końcem najbliższego miesiąca kalendarzowego.

Karty na cukier i karty dodatkowe na cukier, które będą wystawiane później, będą wystawiane zawsze na przeciąg odnośnego miesiąca kalendarzowego.

Artykuł VII.

Dzień, w którym postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie, oznaczy polityczna władza krajowa w miarę upływu okresu kart na cukier, obowiązującego w poszczególnych krajach, i ogłosi w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

Höfer wlr.